

blevet sagt, at det danske Folk er et roligt, befindigt og fredeligt Folk. Denne Karakter har det i alt Fald havt, og vi haabe, at det ogsaa vil bevare den, men vi kan ikke bortse fra, at der er udfoldet en demoraliserende Virksomhed, og at de, der have udfoldet den, offentlig have erklæret: det er vor bevidste Hensigt at demoralisere Befolkningen lige overfor Ovrigheden. Naar den Slags bevidste Formaal udtales, og naar man sporer denne Tale i Handlinger rundt omkring, ja, saa er det givet, at man maa værne det danske Folk mod at føres bort fra den Vej, hvor det i Aarhundreder har befundet sig, og som vi maa haabe, at det ogsaa vil vedblive at betræde. Vi maa netop værne den rolige, befindige og fredelige Befolkning imod at føres vild af denne Ophidselse, som fra alle Sider baade i Tale og Skrift udbredes over Landet, og som vi kunne frygte for tilfids vil kunne føre til Resultater her, som ville bringe lignende sørgelige Tilstande, som vi maa beklage andetsieds ere fremkomne. Regjeringen maa derfor være udrustet under de givne Forhold med den fornødne Straffemyndighed for at ramme Overtrædelserne; den maa være udrustet med de fornødne Magtmidler til at hævede Retten overfor alle Forsøg paa at gjøre Egenwillien gjældende derimod. Det er dette, som den provisoriske Lovgivning har tilsigtet; det er det, som Regjeringen paa sit Ansvar har udført, og det er dette, som vi maa anerkjende og paastjønne ved den Række af Lovforslag, som nu ere forelagte. Naar det ærede Medlem, der nys talte, sagde, at det er den provisoriske Tilstand, der har fremkaldt alt dette, vil jeg blot sige, at er det Tilfældet, saa falder et saa meget større Ansvar paa dem, der have fremkaldt den; thi det er ikke fra denne Side, at den er fremkaldt; vi have efter bedste Evne søgt at undgaa den; vi have Aar efter Aar taget den Finantslov, som man sendte os, skjøndt den visselig ikke var tilfredsstillende, fordi vi vilde undgaa Strid saa længe som muligt. Men det blev værre og værre. Der blev udtalt af et Medlem, som den Gang sad i Folkethinget og senere er bleven Medlem af dette Thing: Regjeringen skal denne Gang ikke slippe saa let, som den slap i 1877; den skal ikke slippe med at kunne udstede en provisorisk Finantslov, hvorpaa der kun staar Bevillinger, som begge Thing ere enige om. Nei, den skal nødes til at tage Bevillinger, som Folkethinget har nægtet. Se, det var Programmet, som blev gjennemført under hele Finantslovens Behandling, og derfor maa man vide, at er den provisoriske Tilstand fremkommen, saa er det sket i Kraft af en forfættelig Fremgangsmaade,

som netop med velberaad. Nu har villet føre os ind deri. Naar der nu tales om, at man ønsker at blive paa grundlovmæssig Grund, paa lovlig Grund osv., ja saa er der al mulig Opfordring for dem, der have ført os udenfor denne, til at gjøre deres til, at vi kunne komme tilbage. Det er ikke os, der er Skyld i, at vi ere førte derhen. Jeg tror under disse Forhold, at det er saa langt fra, at der er Grund til at sige, at den foreliggende Lov for saa vidt bør forkastes, at det tværtimod maa siges, at det er et af de Midler, som under de givne Forhold ere nødvendige for at modvirke den Ophidselse, som mere og mere vil føre os bort fra den Respekt for Loven og Ærbødighed for Retten, som alene kan være Grundlaget for Udviklingen. Naar det blev sagt af den ærede Taler, at det kunde ikke nytte at vedtage Loven, thi Folkethinget vilde jo sige Nei til den, og der vilde ikke kunne være Tale om, at den nogensinde kunde blive vedtaget endelig, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at nu lader det jo til, at man vil forhandle; i alt Fald siges det. Tidligere har Parolen været: Ingen Forhandling, ingen Bevilling osv., men nu høre vi jo ganske andre dæmpede Melodier. Det kunde jo være, at denne Evingning ogsaa førte til, at man saae anderledes paa den foreliggende Lov, og at man netop ogsaa fandt, at der kunde være Anledning til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Jeg kan altsaa heller ikke se, at der af den Grund skulde være Anledning til ikke at fremme Loven; i alt Fald er der Ingen, der har Ret til at optræde som Fortolker i den Henseende. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale Loven, anbefale, at den fremmes som en god og gavnlig Dæmper paa den hele ophidsende Virksomhed, der ikke er fremkommen hijs og her, men som systematisk har bredt sig over Landet i Tale og Skrift, og som har medført de beklagelige Begivenheder rundt om i Landet, der ere blevne nævnedes. Vi maa derfor takke Regjeringen for, at den har havt Mod til at sætte Lovens Herredømme derimod.

Madsen: Jeg har saa ofte haft Veilighed til at vegle Død med det ærede Medlem om Visnepolitikken i det andet Thing. Det forekommer mig mærkeligt, at det ærede Medlem, næsten hver eneste Gang han tager Ordet, absolut kommer ind paa Visnepolitikken i det andet Thing; men jeg skal ikke opholde mig videre derved. Naar det siges, at Folkethinget har nedlagt Arbejdet, saa vil jeg protestere imod en saadan Øtring; det har aldrig nogensinde været Folkethingets